II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/526

af 15. april 2020

om genindførelse af en endelig udligningstold på importen af visse rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien for så vidt angår Jindal Saw Limited som følge af Rettens dom i sag T-300/16

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]), særlig artikel 15 og artikel 24, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

(1) Den 17. marts 2016 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 ([2]) om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (»den omtvistede forordning«).

1.1. Den Europæiske Unions Rets dom

(2) Jindal Saw Limited (»Jindal«) og virksomhedens forretningsmæssigt forbundne importør, Jindal Saw Italia SpA (sammen »sagsøgerne«), anfægtede den omtvistede antisubsidieforordning ved Retten. Retten afsagde den 10. april 2019 dom i sag T-300/16 ([3]) vedrørende den omtvistede forordning (»dommen«).

(3) Retten fandt, at beregningen af størrelsen på den fordel, Jindal opnåede som følge af leveringen af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag, var i strid med artikel 6, litra d), i den antisubsidiegrundforordning, der var gældende på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse ([4]) (»antisubsidiegrundforordningen«). Retten fandt navnlig, at de transportomkostninger, der rent faktisk påløb hos Jindal mellem minen og virksomheden i Indien, var højere end dem, som Kommissionen tog i betragtning ved beregningen af den gennemsnitlige købspris for jernmalm i Indien. Det er Rettens opfattelse, at en sådan forskel i transportomkostninger betyder, at den pris, som Jindal indkøber jernmalm til på det indiske marked, faktisk var højere end den gennemsnitlige købspris, som Kommissionen anvendte til at fastsætte vederlagsniveauet, hvilket uundgåeligt havde en indvirkning på den fordel, der kunne

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 73 af 18.3.2016, s. 1).

([3]) Rettens dom (Første Udvidede Afdeling) af 10. april 2019, Jindal Saw Ltd og Jindal Saw Italia SpA mod Europa-Kommissionen, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93) (erstattet af forordning (EU) 2016/1037 (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

indrømmes den eksporterende producent ([5]). Retten konstaterede derfor, at Kommissionen tilsidesatte antisubsidiegrundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 6, litra d) (ved fejlagtigt tilfældigt at udvælge visse poster i Jindals leveringsomkostninger til at beregne de almindelige gennemsnitlige transportomkostninger), samt antisubsidiegrundforordningens artikel 15, stk. 1, tredje afsnit (ved at fastsatte udligningstolden på et niveau, der var højere end de udligningsberettigede subsidier).

(4) Retten fandt også, at Kommissionen havde begået en fejl i beregningen af prisunderbuddet for så vidt angår sagsøgerne. I dette tilfælde havde Kommissionen på den ene side for så vidt angår EU-erhvervsgrenen taget hensyn enten til priserne ab fabrik ([6]), når produktionsenhederne solgte direkte til uafhængige købere, eller til salgsenhedernes priser ab fabrik. På den anden side havde Kommissionen for så vidt angår Jindals salg på EU-markedet som en udgangspris for at nå frem til en sammenlignelig hjemtagelsespris (landed price) i EU anvendt eksportprisen som beregnet ved fastlæggelsen af dumpingmargenen (dvs. fratrukket SA&G-omkostningerne plus fortjenesten hos Jindals forretningsmæssigt forbundne salgsenheder i EU). Ifølge Retten indebærer det forhold, at producenten ikke markedsfører varer direkte, men gennem forretningsmæssigt forbundne salgsenheder, at der foreligger særlige omkostninger og en særlig fortjenstmargen for disse enheder, hvorfor deres priser over for uafhængige købere generelt er højere end producenternes priser i direkte salg til sådanne købere, og de kan således ikke sammenlignes med sidstnævnte priser ([7]). Retten fandt, at eftersom Kommissionen med henblik på den prissammenligning, den foretog som led i beregningen af underbuddet, sidestillede salgsenhedernes priser i forhold til uafhængige købere med producenternes priser i direkte salg til sådanne købere alene for så vidt angår den samme vare fra EU-erhvervsgrenen, tog den for denne vare hensyn til en forhøjet pris, som dermed var ugunstig for Jindal Saw, der foretog hovedparten af sit salg til Unionen gennem salgsenheder ([8]). Retten fandt, at der var tale om en fejl ved beregningen af prisunderbuddet for den pågældende vare, eftersom beregningen af underbuddet ikke blev foretaget ved en sammenligning af priser i samme handelsled. Derfor konstaterede Retten en fejl, i og med at Kommissionen trak salgsomkostningerne og fortjenesten hos Jindals forretningsmæssigt forbundne salgsenheder i Unionen fra salget til den første uafhængige køber, mens salgsomkostningerne og fortjenesten hos EU-erhvervsgrenens forretningsmæssigt forbundne salgsenheder ikke blev trukket fra EU-erhvervsgrenens salgspriser til den første uafhængige kunde. Retten fandt, at de to priser ikke blev sammenlignet symmetrisk i samme handelsled.

(5) Som følge heraf konstaterede Retten, at Kommissionen også havde tilsidesat antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 1. Da underbuddet som beregnet i den omtvistede forordning dannede grundlag for konklusionen om, at importen af den pågældende vare forårsagede EU-erhvervsgrenens skade, fandt Retten, at eksistensen af en årsagsforbindelse mellem den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens skade som en nødvendig betingelse for pålæggelsen af udligningstold i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 5, også kunne være fejlbehæftet ([9]).

(6) Retten fandt desuden, at det ikke kunne udelukkes, at EU-erhvervsgrenens skadesmargen ville være blevet fastsat til et lavere niveau end subsidiesatsen, hvis prisunderbuddet var blevet beregnet korrekt. I så fald burde udligningstolden reduceres til en sats, som ville være tilstrækkelig til at afhjælpe denne skade, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 15, stk. 1, tredje afsnit ([10]).

(7) I lyset af ovenstående betragtninger annullerede Retten den omtvistede forordning for så vidt angår Jindal Saw Limited.

([5]) Ibid., præmis 225.
([6]) Ab-fabrik betyder, at transportomkostningerne er trukket fra, hvis det er relevant.
([7]) Sag T-300/16, præmis 248.
([8]) Ibid, præmis 249.
([9]) Ibid., præmis 253.
([10]) Ibid., præmis 258.

1.2. **Gennemførelse af Rettens dom**

(8) I henhold til artikel 266 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) har EU-institutionerne pligt til at gennemføre de til opfyldelse af Rettens domme nødvendige foranstaltninger. Når en retsakt, der er vedtaget af EU-institutionerne som led i en administrativ procedure som f.eks. antisubsidieundersøgelsen i dette tilfælde, annulleres, består gennemførelsen af Rettens dom i at lade den annullerede retsakt afløse af en ny, hvori den ulovlighed, som Retten havde påpeget, ikke indgår ([11]).

(9) I henhold til Domstolens praksis kan proceduren for at lade en annulleret retsakt erstatte genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte ([12]). Det betyder navnlig, at annullationen i en situation, hvor en retsakt, som afslutter en administrativ procedure, annulleres, ikke nødvendigvis vedrører de forberedende retsakter, såsom indledningen af antisubsidieproceduren. I en situation, hvor en forordning om indførelse af endelig udligningstold annulleres, betyder dette for eksempel, at proceduren stadig pågår, fordi det kun er den retsakt, der afsluttede proceduren, der ikke længere indgår i EU's retsorden ([13]), medmindre ulovligheden indtrådte i forbindelse med indledningen af proceduren. Genoptagelsen af den administrative procedure med genindførelsen af udligningstold på importen i den periode, hvor den annullerede forordning fandt anvendelse, kan ikke anses for at være i strid med reglen om forbud mod tilbagevirkende kraft ([14]).

(10) I den foreliggende sag annullerede Retten den omtvistede forordning for så vidt angår Jindal Saw Limited, eftersom Kommissionen med hensyn til leveringen af jernmalm havde fejlberegnet det subsidiebeløb, som var til Jindals fordel, og den havde begået en fejl ved fastlæggelsen af, hvorvidt der var tale om et betydeligt underbud. Sidstnævnte fejl kunne eventuelt have betydet, at analysen af årsagssammenhængen og skadesmargenen var fejlbehæftet.

(11) De konstateringer i den omtvistede antisubsidieforordning, som ikke blev anfægtet, eller som blev anfægtet, men som Retten afviste, eller som Retten ikke undersøgte, og som derfor ikke førte til annullationen af den omtvistede forordning, forbliver gyldige i fuldt omfang ([15]).

(12) Efter Rettens domme i sag T-300/16 af 10. april 2019 besluttede Kommissionen ved en meddelelse (»meddelelsen om genoptagelse«) delvis at genoptage antisubsidieundersøgelsen vedrørende importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern), som førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, og at genoptage undersøgelsen på det tidspunkt, hvor ulovligheden indtrådte. Genoptagelsen var begrænset til gennemførelsen af Rettens dom for så vidt angår Jindal Saw Limited.

(13) Derefter besluttede Kommissionen den 22. juli 2019 at gøre importen af visse rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien og fremstillet af Jindal Saw Limited til genstand for registrering og anmodede de nationale toldmyndigheder om at afvente offentliggørelsen af Kommissionens relevante gennemførelsesforordning om genindførelse af told, inden de traf afgørelse om kravet om godtgørelse af eller fritagelse for udligningstold for så vidt angår importen fra Jindal Saw Limited ([16]) (»forordningen om registrering«).

(14) Kommissionen informerede de interesserede parter om genoptagelsen og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger.

([11]) Forenede sager 97, 193, 99 og 215/86 Asteris AE og andre og Den Hellenske Republik mod Kommissionen, Sml. 1988, s. 2181, præmis 27 og 28.

([12]) Sag C-415/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1988 I, s. 6993, præmis 31, sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85, sag T-301/01, Alitalia mod Kommissionen, Sml. 2008 II, s. 1753, præmis 99 og 142, forenede sager T-267/08 og T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2011:209, præmis 83.

([13]) Sag C-415/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1988 I, s. 6993, præmis 31, sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85.

([14]) Sag C-256/16, Deichmann SE mod Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187, præmis 79, og dom af 19. juni 2019, C & J Clark International Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, C-612/16, præmis 58.

([15]) Sag T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, præmis 333-342.

([16]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1250 af 22. juli 2019 om at gøre importen af visse rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien til genstand for registrering som følge af genoptagelsen af undersøgelsen med henblik på gennemførelse af dommene af 10. april 2019 i sag T-300/16 og T-301/16 vedrørende gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 og (EU) 2016/388 om indførelse af en endelig udligningstold og en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 195 af 23.7.2019, s. 13).

2. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(15) Kommissionen modtog bemærkninger fra EU-erhvervsgrenen og to eksporterende producenter.

(16) Med hensyn til subsidieberegningen mindede klageren (SG PAM) om, at Kommissionen i henhold til Retten kun havde overvurderet den fordel, der blev indrømmet Jindal som følge af indkøbet af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag, på grund en mangelfuld vurdering af transportomkostningerne, og at Retten ellers stadfæstede Kommissionens begrundelse og afviste alle andre indsigelser. Derfor indebar dommens gennemførelse kun, at Kommissionen foretager en ny vurdering af transportomkostningerne med henblik på genberegning af den pågældende fordel.

(17) Jindal hævdede, at Kommissionen ikke kunne påbyde de nationale toldmyndigheder at undlade at godtgøre og/eller fritage for betaling af antidumpingtold, som var blevet opkrævet i henhold til den omtvistede forordning. Virksomheden hævdede, at situationen i dette tilfælde adskilte sig fra situationen i Deichmann-dommen ([17]). Jindal hævdede også, at tolden ikke kunne genindføres med tilbagevirkende kraft. I henhold til Jindal blev den omtvistede forordning annulleret i sin helhed, hvilket er ensbetydende med, at den var blevet fjernet fra EU's retsorden med tilbagevirkende kraft, hvorimod Deichmann-dommen ikke omfattede faktorer, der »kunne rejse tvivl om gyldigheden af den endelige forordning«. Endvidere hævdede Jindal, at den ulovlighed, der blev konstateret i forbindelse med analysen af prisunderbuddet, havde gjort hele Kommissionens analyse af årsagssammenhængen ugyldig. Dette var for Jindal at se ensbetydende med, at tolden hverken skulle have været indført eller genindført i sin helhed, eftersom hele analysen af skade og årsagssammenhæng var mangelfuld. Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog Jindal disse påstande uden at fremlægge yderligere argumenter.

(18) Kommissionen mindede om, at det følger af fast retspraksis, at når Domstolen erklærer, at en forordning, der indfører told, er ugyldig, skal denne told anses for ikke at være skyldig efter lovgivningen i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i toldkodeksens artikel 236, og for i princippet at kunne tilbagebetales af toldmyndighederne på de betingelser, som er fastsat herom ([18]). Domstolen har dog også fastslået, at hvilken rækkevidde en dom om ugyldighed fra Domstolen præcist har, og de forpligtelser, der således følger heraf, skal for hvert konkrete tilfælde fastsættes under hensyntagen ikke blot til konklusionen i dommen, men også til de præmisser, som danner det fornødne grundlag herfor ([19]).

(19) I den foreliggende sag fandt Retten en fejl ved beregningen af størrelsen på fordelen for så vidt angår leveringen af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag. Denne fejl havde kun indvirkning på et af de subsidier, der blev udlignet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse (svarende til 3,91 % af de 8,7 % af subsidiernes samlede værdi). Fejlen kunne således ikke sænke tolden til under minimalniveauet.

(20) Retten rejste desuden i dommens præmis 255-259 tvivl om den metode, der var blevet anvendt til beregning af underbuddet for så vidt angår Jindal, og dens konsekvenser for årsagssammenhængen samt dens eventuelle konsekvenser for Jindals skadesmargen. Disse forhold rejste dog ikke tvivl om gyldigheden af alle de øvrige konklusioner i den omtvistede forordning, som kan underbygge gyldigheden af Kommissionens endelige konklusioner om skade, jf. betragtning 30. Selv hvis der i henhold til konklusionerne i den genoptagne undersøgelse ikke burde genindføres udligningstold, ville toldmyndighederne under alle omstændigheder have mulighed for at godtgøre hele det toldbeløb, som var opkrævet, siden den omtvistede forordning blev vedtaget.

(21) Endvidere har Domstolen konsekvent fastholdt, at antidumpinggrundforordningens artikel 10, stk. 1 ([20]), ikke hindrer, at der ved retsakter genindføres antidumpingtold på importen i den periode, hvor de forordninger, der er erklæret ugyldige, fandt anvendelse ([21]). Kommissionen er af den opfattelse, at disse konklusioner også finder anvendelse på udligningstold, for den gældende antisubsidiegrundforordnings artikel 16 ([22]) hindrer heller ikke, at der ved retsakter genindføres udligningstold på importen i den periode, hvor de forordninger, der er erklæret ugyldige, fandt anvendelse. Som forklaret i betragtning 15 i forordningen om registrering kan genoptagelsen af den

([17]) Sag C-256/16, Deichmann SE mod Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) Jf. i denne retning sag C-256/16, Deichmann SE mod Hauptzollamt Duisburg, og de i præmis 62 deri nævnte domme, dvs. dom af 27. september 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, præmis 66-69, og dom af 18. januar 2017, Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, præmis 34.

([19]) Sag C-256/16, Deichmann SE mod Hauptzollamt Duisburg, præmis 63, og den deri nævnte retspraksis.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

([21]) Sag C-256/16, Deichmann, EU:C:2018:187, præmis 77og 78, og dom af 19. juni 2019, sag C-612/16, C & J Clark International Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, præmis 57.

([22]) Forordning (EU) 2016/1037.

administrative procedure og den eventuelle genindførelse af told derfor ikke anses for at være i strid med princippet om ikketilbagevirkende kraft ([23]). I meddelelsen om genoptagelse af undersøgelsen blev de interesserede parter, herunder importørerne, faktisk allerede underrettet om, at enhver fremtidig betalingsforpligtelse, hvis det er berettiget, udspringer af resultaterne af den fornyede undersøgelse. Derfor blev Jindals påstand om, at tolden ikke kan genindføres som følge af genoptagelsen af den oprindelige undersøgelse, afvist.

(22) Jindal hævdede også, at Kommissionen skal anvende Jindals faktiske priser ved salg til de første uafhængige kunder for at opfylde Rettens dom. Virksomheden fremhævede, at Kommissionen ikke må beregne priserne for EU-erhvervsgrenens salgsdatterselskaber. Jindal hævdede, at det ville være i strid med dommens præmis 251, hvori Retten stadfæstede: »… at de priser, der blev anvendt til beregningen af underbuddet, skulle være priserne forhandlet med de uafhængige købere, dvs. de priser, som disse kunne tage i betragtning med henblik på beslutningen om at købe EU-erhvervsgrenens varer eller de pågældende eksporterende producenters varer, og ikke priserne i et mellemliggende led«. I den henseende mente Kommissionen ikke, at Retten i Kazchrome ([24]), dvs. den kilde, som Retten citerede i Jindal, var gået så langt som til at drage den kategoriske konklusion, som Jindal nu havde draget (nemlig, at det afgørende i alle tilfælde ved beregning af prisunderbud er de faktiske priser, som den eksporterende producents forretningsmæssigt forbundne salgsenheder i EU forlanger). Faktisk udviste Retten i Kazchrome en forsigtig tilgang med sin bemærkning om, at »den konklusion, der følger af undersøgelsen ovenfor, alene vedrører nærværende sag« ([25]). Kommissionen er af den opfattelse, at cif-hjemtagelsespriserne (CIF landed prices) ved toldbehandlingshavnen kan anvendes til at undersøge subsidieret imports indvirkning på priserne ved hjælp af specifikke beregninger af underbuddet. Det er i dette led, at import normalt konkurrerer med EU-erhvervsgrenens priser, for det er i dette led, at forhandlere enten vælger at skaffe varen fra EU-erhvervsgrenen eller fra de eksporterende producenter. Forsøg på at anslå disse cif-hjemtagelsespriser (CIF landed prices) i en kontekst, hvor den eksporterende producent sælger gennem forretningsmæssigt forbundne enheder i Unionen, med henblik på beregning af underbuddet adskiller sig ikke fra en situation, hvor Kommissionen med henblik på sammenligning gør direkte brug af cif-hjemtagelsespriserne (CIF landed prices) for eksporterende producenter ved direkte salg i Unionen. Henvisningen til »priser, der er forhandlet« både i Kazchrome og derefter senere i Jindal bør derfor forstås i den rette kontekst.

(23) Jindal hævdede også, at Kommissionen burde korrigere andre mangler og regnefejl, som havde vist sig, efter at den omtvistede forordning var blevet vedtaget. Som forklaret i meddelelsen om genoptagelse forbliver de konstateringer, der blev foretaget i den omtvistede forordning, og som ikke blev anfægtet, eller som blev anfægtet, men som Retten og Domstolen enten afviste eller ikke undersøgte, og som derfor ikke førte til annullationen af den omtvistede forordning, gyldige i fuldt omfang ([26]). Derfor er Kommissionen ikke forpligtet til at undersøge påstande om forhold ud over det, som Retten fandt ulovligt.

(24) Den anden eksporterende producent, Electrosteel Castings Ltd. (»ECL«), hævdede, at hvis Kommissionen konkluderer, at importen fra Jindal ikke var årsagen til den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør den genoverveje, om foranstaltningerne mod import fra ECL bør fastholdes. ECL hævdede også, at hvis Kommissionen korrigerer margenerne for Jindal, bør margenerne for ECL også korrigeres. Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog ECL disse påstande, med støtte fra de indiske myndigheder, og hævdede, at genberegningen af virksomhedens margener er en nødvendig følge af genoptagelsen af denne procedure. Kommissionen burde derfor foretage genberegningen på eget initiativ.

(25) Med hensyn til ECL's første krav så bemærkede Kommissionen, at som anført i betragtning 30 behøvede Kommissionen ikke at genberegne ECL's underbudsmargen i dette tilfælde. Under alle omstændigheder konkluderede Kommissionen, selv efter genberegningen af underbuddet for så vidt angår Jindal, jf. tilgangen i afsnit 4.2, at der stadig var en årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. afsnit 4.4. Dette krav blev derfor uden praktisk betydning. Kommissionen afviste også det andet krav, idet enhver genberegning af ECL's margener ikke er genstand for nærværende procedure. Kommissionen bemærkede, at selv hvis ECL antages at have ret i sin påstand om, at virksomhedens underbudsmargen befandt sig

([23]) Sag C-256/16, Deichmann SE v Hauptzollamt Duisburg, præmis 79, og dom af 19. juni 2019, sag C-612/16, C & J Clark International Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, præmis 58.

([24]) Dom af 30. november 2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet og Kommissionen, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

([25]) Dom af 30. november 2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet og Kommissionen, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, præmis 68.

([26]) Sag T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, præmis 333-342.

inden for den margen, der var blevet fastsat for så vidt angår Jindal, jf. tilgangen i afsnit 4.2, ville der fortsat være tale om underbud, om end i mindre omfang, for så vidt angår hele importen fra Indien. Et sådant underbud ville i betragtning af de særlige markedsforhold for den pågældende vare være betydeligt i forhold til at konkludere, at den pågældende import fra Indien var en reel og betydelig årsag til den konstaterede skade. Kommissionen behandler dette spørgsmål nærmere i afsnit 4.4.

(26) EU-erhvervsgrenen hævdede, at Kommissionen i sin skadesanalyse burde tage hensyn til importens pristrykkende indvirkning på EU-erhvervsgrenen. Efter fremlæggelsen af oplysninger hævede ECL omvendt, at en sådan analyse er mere vidtrækkende end denne genoptagne procedure og ikke burde foretages. Kommissionen er af den opfattelse, at en analyse af pristrykket indgår som en integreret del af den analyse af årsagssammenhæng, som Retten udtrykkeligt fandt kunne være fejlbehæftet. Derfor analyserede Kommissionen pristrykket nærmere, jf. afsnit 4.5.

3. SUBSIDIEBEREGNING

(27) Retten fandt med hensyn til leveringen af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag, at Kommissionen havde fejlberegnet størrelsen på fordelen for Jindal. Den fandt navnlig, at Kommissionen havde fejljusteret Jindals købspris for jernmalm med gennemsnitlige transportomkostninger for at fastlægge en købspris ab mine. Kommissionen burde i stedet have justeret købsprisen med de transportomkostninger, der rent faktisk påløb hos Jindal.

(28) Kommissionen genberegnede den fordel for Jindal, der følger af leveringen af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag, ved at justere købsprisen for jernmalm med de transportrelaterede omkostninger, der rent faktisk påløb. Det genberegnede subsidiebeløb for jernmalm blev som følge heraf nedjusteret fra 3,91 % til 1,23 %.

(29) Rettens dom i sag T-300/16 havde ikke konsekvenser for andre konklusioner i den omtvistede forordning, som er relevante for fastlæggelsen af de subsidiebeløb, der blev indrømmet Jindal, og som derfor forbliver gyldige. Derfor fastsættes størrelsen af de genberegnede subsidier, udtrykt i procent, til 6,0 % (i modsætning til 8,7 %).

4. FORNYET UNDERSØGELSE AF UNDERBUD/PRISTRYK SOM FØLGE AF DEN PÅGÆLDENDE IMPORT OG SKADESMARGENEN FOR SÅ VIDT ANGÅR JINDAL SAW LIMITED

4.1. Konsekvenserne af Jindals salg for konstateringen af skade

(30) Kommissionen mindede om, at Jindals import tegnede sig for ca. 20 % af den samlede import fra Indien i undersøgelsesperioden. Rettens dom vedrører udelukkende denne import. Det vil med andre ord sige, at selv hvis der ses bort fra Jindals import ved vurderingen af indvirkningen på priserne, så forbliver konstateringen af et betydeligt underbud ([27]) i forbindelse med en meget væsentlig del af den pågældende import, uændret. I den forbindelse mindede Kommissionen om, at både vurderingen af indvirkningen på priserne såvel som en konstatering af, at den pågældende import forvoldte den hjemlige erhvervsgren skade, foretages i forhold til importen fra det eller de berørte lande som en helhed (og ikke på grundlag af de enkelte eksporterende producenter) ([28]). Derfor mente Kommissionen ikke, at en ændring af Jindals prisunderbudsberegninger anfægtede den konklusion, at der overordnet set var tale om et betydeligt underbud forårsaget af importen fra Indien. Derfor havde den fejl, som Retten havde fundet, ikke en væsentlig indvirkning på den overordnede konstatering af underbud i den oprindelige undersøgelse. På den måde er alle konklusionerne om skade i den oprindelige forordning således inddraget og bekræftet.

([27]) Jf. betragtning 301 og 340 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (»den omtvistede forordning«).

([28]) Jf. i denne forbindelse Rettens dom (Anden Afdeling) af 8. maj 2019, Stemcor London, T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310, præmis 84 (Retten fandt, at den skade, der er forvoldt en etableret EU-erhvervsgren af dumpingimport, skal vurderes som en helhed, og at det ikke er nødvendigt (eller endsige muligt) særskilt at definere, hvilken andel af en sådan skade der kan tillægges de enkelte ansvarlige virksomheder).

4.2. **Fastlæggelse af underbud for så vidt angår Jindal**

(31) Selv om Kommissionen ikke mente, at indvirkningen af den fejl, som Retten havde fundet, jf. betragtning 30, ville anfægte Kommissionens konklusioner om underbud og skade, undersøgte Kommissionen alligevel nærmere, om der stadig ville være tale om underbud for så vidt angår Jindal, hvis der også blev taget hensyn til de særlige markedsforhold i denne forbindelse.

(32) Retten anførte, at forpligtelsen til at foretage en objektiv undersøgelse af den pågældende imports indvirkning, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 1, forpligter til, at der foretages en rimelig sammenligning af den pågældende vares pris med samme vares pris fra EU-erhvervsgrenen ved salg foretaget uden for Unionens område. For at sikre, at denne sammenligning er rimelig, skal priserne sammenlignes i samme handelsled (jf. præmis 239 i sag T-300/16).

(33) I den foreliggende sag gør en række væsentlige særlige markedsforhold sig gældende for den pågældende vare, og de er beskrevet i det følgende.

4.2.1. *Varen og de pågældende virksomheder*

(34) Den pågældende vare er rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern), (»duktile rør«), undtagen duktile støbejernsrør uden indvendig eller udvendig coating (»rå rør«), med oprindelse i Indien, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90 (Taric-kode 7303 00 10 10 og 7303 00 90 10).

(35) Kommissionen mindede om, at to (af de tre) grupper af virksomheder, der fremstiller den pågældende vare, samarbejdede som EU-erhvervsgrenen (og tegnede sig for ca. 96 % af den samlede produktion). Den første gruppe af EU-producenter, SG PAM-gruppen (»SG PAM«), solgte til uafhængige kunder i Unionen gennem sine tre produktionsselskaber i Frankrig, Tyskland og Spanien samt gennem mange salgsdatterselskaber i forskellige medlemsstaters ([29]). Den anden gruppe af EU-producenter, Duktus Rohrsysteme GmbH, solgte fra sit tyske produktionsselskab og gennem et enkelt salgsdatterselskab ([30]). Jindal solgte derimod den pågældende vare i Unionen gennem tre salgsdatterselskaber i Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige ([31]).

4.2.2. *Særlige kendetegn ved EU-markedet for rør af duktilt jern*

4.2.2.1. Salgskanaler/kundetyper

(36) Duktile rør anvendes hovedsageligt til transport af vand og spildevand. Derfor tegner selskaber inden for vandforsyning og spildevandsrensning sig i sidste ende for hovedparten af efterspørgslen efter den pågældende vare. Disse selskaber anvender duktile rør i store infrastrukturprojekter, og deres indkøb er, direkte eller indirekte, omfattet af offentlige kontrakter gennem offentlige udbud. Som anført i klagen ([32]) sælges duktile rør enten direkte til kontrahenter eller vandforsyningsselskaber (dvs. salg til brugere) eller indirekte gennem forhandlere (dvs. salg til distributører). Selv om en stor del af de duktile rør først sælges til selskaber i bygge- og anlægssektoren, deltager disse selskaber i udbud fra selskaber inden for vandforsyning og spildevandsrensning, og derfor er der næsten altid i sidste ende tale om udbudspristryk. Størstedelen af salget af duktile rør på EU-markedet er således direkte eller indirekte knyttet til udbud i forskellige medlemsstater.

(37) SG PAM solgte ca. 75 % af sin produktion til brugere og de resterende 25 % til ikke forretningsmæssigt forbundne distributører. Duktus havde en anden salgsstruktur, da virksomheden hovedsageligt solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne distributører (næsten 90 % af salget). Da Duktus' salg kun tegnede sig for en begrænset del af EU-erhvervsgrenens salg, bekræftede Kommissionen dog, at mindst 65 % af EU-erhvervsgrenens salg gik direkte til brugerne.

(38) Jindals kundesalg var opbygget på nogenlunde samme måde som EU-erhvervsgrenens, idet mere end 70 % af salget gik til brugerne og ca. 30 % til ikke forretningsmæssigt forbundne distributører.

([29]) For at strømline undersøgelsen udtog Kommissionen en stikprøve af de seks største af SG PAM's salgsdatterselskaber.

([30]) Duktus solgte også gennem et salgsdatterselskab i Tjekkiet, men på grund af selskabets ringe størrelse blev dets data ikke verificeret.

([31]) Alle Jindals tre datterselskabers data blev verificeret. Jindal tegnede sig også for under 3 % af Unionens salg direkte fra Indien til de afsides liggende øer Reunion og Mayotte, som anses for at høre til EU's toldområde.

([32]) Den konsoliderede udgave af klagen indgivet den 10. november 2014 til gennemsyn af interesserede parter, s. 6.

(39) Kommissionen konkluderede derfor, at Jindal og EU-erhvervsgrenen solgte den pågældende vare til nogenlunde den samme type kunder i omtrent det samme omfang.

4.2.2.2. Direkte salg fra producenterne i modsætning til salg gennem salgsdatterselskaber

(40) SG PAM havde en territorial salgsstruktur, idet selskabets enheder fokuserede på de lokale markeder, hvor de befandt sig. Dette gjaldt både for SG PAM's producenter og for selskabets salgsdatterselskaber. SG PAM Frankrig var f.eks. den eneste SG PAM-enhed, som solgte direkte til slutbrugere i Frankrig. Selv om en bestemt varetype blev fremstillet af SG PAM Tyskland eller Spanien, blev den først videresolgt internt til SG PAM France, som så derefter solgte varetypen til slutbrugeren. På samme måde var SG PAM Belgien den eneste salgsenhed i Belgien [og Luxembourg], SG PAM UK den eneste i Det Forenede Kongerige [og Irland] og SG PAM Italien den eneste i Italien osv. De tre produktionsenheder solgte med andre ord ikke direkte til brugerne på de markeder, hvor en anden produktionsenhed eller et salgsdatterselskab var til stede. Denne struktur afspejler det forhold, at markedet er drevet af udbud, som tilrettelægges af kommuner/offentlige forsyningsvirksomheder i medlemsstaterne, og derfor er der behov for en passende salgsrepræsentation på de enkelte markeder.

(41) Duktus havde også en lokaliseret salgsstruktur, idet virksomheden solgte mere end 50 % af sin produktion på hjemmemarkedet, dvs. i Tyskland. Duktus havde kun et enkelt salgsdatterselskab, Duktus Czech Republic (»Duktus CZ«), som kun solgte i Tjekkiet og Slovakiet. Duktus CZ's salg tegnede sig for en relativt begrænset del på ca. 10 % af Duktus' samlede salg. Jindal havde kun et minimalt salg (mindre end 1 %) på disse to markeder.

(42) Kommissionen foretog en detaljeret prisanalyse for så vidt angår SG PAM med henblik på at fastlægge prismønstret for direkte salg fra fabrikken og indirekte salg gennem salgsdatterselskaberne. SG PAM er langt den største EU-producent og tegner sig for 80 % de samarbejdsvillige EU-producenters salg i Unionen og 90 % af produktionen ([33]). Kommissionen sammenlignede salgspriserne for de 10 mest solgte varetyper ([34]) for SG PAM's tre produktionsselskaber og for gruppens to største salgsdatterselskaber, der solgte omtrent de samme mængder. Sammenligningen viste, at der var betydelige prisafvigelser inden for en og samme varetype. Navnlig var salgsdatterselskabernes priser ofte lavere end producenternes priser, men det modsatte var også tilfældet. Det var der en forklaring på, for som tidligere nævnt viser markedet for den pågældende vare sig at blive påvirket af brugen af udbud. Prisen på den pågældende varetype kan variere afhængigt af det geografiske marked. For så vidt angår de geografiske markeder bemærkede Kommissionen, at der i princippet kun anvendes en enkelt salgskanal på de respektive geografiske markeder, jf. betragtning 40. Derfor var det ikke muligt at sammenligne prismønstre for salg fra produktionsselskaber i modsætning til salg gennem hjemlige salgsenheder på det samme geografiske marked for repræsentative mængder.

(43) Derfor konkluderede Kommissionen, at hverken salg direkte fra producenten eller salg gennem producentens salgsenheder havde nogen nævneværdig indvirkning på prisniveauet for et sådant salg til kunden. Det kunne navnlig konstateres, at salg gennem en forretningsmæssigt forbundet enhed ikke førte til højere priser end salg direkte fra producenten som følge af udbudspristrykket og forskellige prisniveauer afhængigt af den geografiske beliggenhed. Selv hvis EU-erhvervsgrenen solgte til slutbrugerne fra sine produktionsselskaber på hjemmemarkederne, var dette salg rettet til den samme type kunder som salget fra erhvervsgrenens salgsdatterselskaber i de øvrige medlemsstater. På grundlag af denne detaljerede analyse af EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet fandt Kommissionen det derfor hensigtsmæssigt at betragte direkte salg og indirekte salg gennem salgsdatterselskaber som salg foretaget i samme handelsled.

4.2.3. *Samlet konklusion og Jindals underbudsmargen*

(44) I lyset af ovenstående fandt Kommissionen, at sektoren for duktile rør har flere særlige kendetegn, som gør det muligt at betragte EU-erhvervsgrenens og Jindals salg som salg foretaget i samme handelsled:

— EU-erhvervsgrenen og Jindal tegnede sig for omtrent samme andel af det direkte salg til brugerne og indirekte salg gennem forhandlere/distributører (henholdsvis ca. 70 % og 30 %).

— Som hovedregel fulgte EU-producenternes direkte salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder det samme prismønster som salg gennem salgsdatterselskaberne.

([33]) Den højere procentsats for produktionen kan forklares med, at SG PAM eksporterede mere end Duktus.

([34]) Disse 10 varetyper tegnede sig for mere end 30 % af SG PAM's samlede salg. På grund af den store spredning inden for varetyperne — den mest solgte varetype tegnede sig kun for 6 % af det samlede salg, mens den tiende mest solgte kun tegnede sig for 2,7 % — anså Kommissionen de 10 mest solgte for at være repræsentative.

— Markedet er udbudsdrevet, og derfor er der næsten altid tale om et betydeligt pristryk. De yderligere omkostninger, der fulgte af forretningsmæssigt forbundne salgsenheder for både eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen, kunne ikke nødvendigvis væltes over på de uafhængige slutkøbere, således som det fremgik af det forhold, at der ikke var nogen nævneværdig forskel på prismønstrene for direkte og indirekte salg.

(45) I betragtning af Rettens konstateringer i sag T-300/16 og navnlig udtalelserne i dommens præmis 248, jf. betragtning 4, kunne Kommissionen ikke finde belæg for, at de yderligere omkostninger og fortjenstmargener hos EU-producenternes salgsenheder medførte højere priser i forhold til uafhængige købere, jf. betragtning 42 og 43. I nogle tilfælde viser de markedsspecifikke forhold, at omkostninger i forbindelse med mellemliggende salgsenheder og fortjeneste ikke altid som i den foreliggende sag automatisk kan afspejles i priserne, hvilket Retten også indirekte anerkendte ved at tilføje ordet »generelt«.

(46) For at opfylde Rettens dom og navnlig efterkomme Rettens udtalelser i dommens præmis 248 undersøgte Kommissionen alligevel, om der ville være tale om underbud, selv hvis salgsenhedernes priser i forhold til den første uafhængige kunde sammenlignes, uanset om det drejer sig om produktionsselskaberne direkte eller salgsdatterselskabet. Dette blev gjort uden konsekvenser for ovenstående konklusioner.

(47) Kommissionen anvendte derfor de endelige salgspriser i forhold til den første uafhængige kunde i Unionen for begge parter (EU-erhvervsgrenen og Jindal) som ændret for at tage højde for justeringer. Kommissionen ændrede i det omfang, det var relevant, den endelige pris til den første uafhængige kunde for at tage højde for transport, forsikring, håndtering, lastningsomkostninger, emballering, kreditomkostninger, omkostninger til garantier og provision mellem den virksomhed, som foretog salget, og den ikke forretningsmæssigt forbundne kunde. Det resulterede i en underbudsmargen på 3,1 %.

(48) Det fremgik således af den fornyede undersøgelse af den særlige situation for så vidt angår Jindal, at Jindals salgspriser underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser, men dog i mindre omfang end fastlagt i den oprindelige undersøgelse. Som det fremgår af følgende, kan et sådant underbud betragtes som betydeligt i en markedssituation, hvor prisfølsomhed er af betydning.

4.3. **Pristryk**

(49) Kommissionen mente, at den pågældende import under alle omstændigheder fortsat ville udøve et negativt pres på salgsprisen i Unionen, også selv hvis Jindals ændrede underbudsmargen skulle blive anset for at være marginal eller upassende.

(50) Dumpingimport kan få en væsentlig indvirkning på markedet, navnlig når varerne er homogene, og når prisfølsomhed er af betydning. Duktile rør er meget prisfølsomme, og for denne type varer kan selv en begrænset prisforskel få en betydelig indvirkning på markedet.

(51) Duktile rør er en vare, som defineres ved hjælp af tekniske standarder. Derfor er der for den samme varetype en relativt begrænset kvalitetsforskel, hvilket gør priserne til langt den vigtigste faktor ved købsbeslutninger. Derudover er den vigtigste salgskanal direkte og indirekte udbud, hvor den lavest bydende logisk set står meget stærkt. Denne logik gælder for producenter og deres salgsdatterselskaber ved direkte deltagelse i udbud, men også ved indirekte deltagelse, når disse leverer varer til andre virksomheder, som deltager i udbuddene. Disse selskaber er sædvanligvis selskaber i bygge- og anlægssektoren, som deltager i udbud fra ordregivende myndigheder (byråd, vandforsyningsselskaber osv.). Disse udbud omfatter både levering af rør og rørlægning. Da udbud sædvanligvis er åbne for alle tilbudsgivere, var alle selskaber presset til at reducere deres priser for at tilpasse sig den lavest bydende for at få tildelt en kontrakt.

(52) Under disse særlige omstændigheder blev priserne på den pågældende vare trykket af den hastigt stigende subsidierede import fra Indien, jf. betragtning 57, og prisunderbuddet afspejlede ikke i sig selv fuldt ud den subsidierede imports negative indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser. Som forklaret i den omtvistede forordning ([35]) forholdt det sig således, at mens Indiens salg og markedsandel steg væsentligt i undersøgelses-

([35]) Jf. betragtning 336 og 338 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien.

perioden, faldt EU-erhvervsgrenens salgsmængder meget mere end forbruget, og EU-erhvervsgrenens salg blev reduceret med 11 %, og dens markedsandel faldt med 4 %. Et fortsat pres forårsaget af subsidieret import til lave priser ([36]) forhindrede EU-erhvervsgrenen i at tilpasse sine salgspriser.

(53) Derfor konkluderede Kommissionen, at selv hvis forekomsten af underbud ville blive anfægtet, så ville der være tale om pristryk som følge af den pågældende import i dette tilfælde.

4.4. **Årsagssammenhæng**

(54) Kommissionen undersøgte endvidere, om der fortsat ville være en årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og skaden i betragtning af den ændrede underbudsmargen for Jindal og/eller de alternative konklusioner om pristryk. Kommissionen mindede i den forbindelse om, at Jindals import tegnede sig for ca. 20 % af den subsidierede import. Kommissionen var også af den opfattelse, at den genberegnede lavere underbudsmargen for Jindals salg ikke ændrede det forhold, at hele den øvrige import fra Indien også underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser, jf. betragtning 25, idet denne import ikke var omfattet af Rettens konklusioner. Jindals ændrede underbudsmargen bekræfter sammen med den betydelige underbudsmargen, der blev konstateret for hovedparten af den indiske import i den oprindelige undersøgelse, Kommissionens oprindelige konklusion om forekomsten af væsentlig skade og årsagssammenhængen i forbindelse med denne sag.

(55) Kommissionen foretog dernæst en samlet analyse af årsagssammenhængen mellem den konstaterede skade og hele den subsidierede import fra Indien, også under hensyntagen til de alternative konklusioner om pristryk.

(56) Kommissionen konstaterede, at rentabiliteten for EU-erhvervsgrenens salg til uafhængige kunder var meget lav. Konkurrencepresset fra den subsidierede import bevirkede, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne hæve priserne tilstrækkeligt til at forbedre erhvervsgrenens finansielle situation. Den lave rentabilitet viser, at den subsidierede import trykkede EU-erhvervsgrenens priser og forhindrede erhvervsgrenen i at hæve dem, således at der kunne opnås et bæredygtigt rentabilitetsniveau.

(57) Som omhandlet i den omtvistede forordning (betragtning 288 og 289) steg mængden af den subsidierede import desuden betydeligt til trods for et vigende marked. Den subsidierede import steg med mere end 10 % i den betragtede periode. I henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 5, kan mængden af den subsidierede import i denne forbindelse alene være årsag til den alvorlige skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

(58) Derfor konkluderede Kommissionen, at selv om underbudsmargenen ved genberegning blev fastsat på et lavere niveau for så vidt angår Jindal, underbød hele importen EU-erhvervsgrenens salg. Der er derfor fortsat en årsagssammenhæng mellem hele den subsidierede import fra Indien og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Selv hvis konklusionerne om underbud i forhold til den pågældende import kunne drages i tvivl, så konkluderede Kommissionen desuden, at den indiske import forårsagede et betydeligt pristryk, og således bekræftes de oprindelige konklusioner om skade/årsagssammenhæng.

4.5. **Skadesmargen**

(59) I dommen i sag T-300/16, præmis 258, fandt Retten, at det ikke kunne udelukkes, at EU-erhvervsgrenens skadesmargen kunne være blevet fastsat til et lavere niveau end subsidiesatsen, hvis Kommissionen havde beregnet prisunderbuddet korrekt.

(60) For det første skal Kommissionen bemærke, at de regler om fastsættelse af skadesmargenen, som fandt anvendelse, da den undersøgelse, som førte til foranstaltningerne, blev afsluttet, blev ændret ved forordning (EU) 2016/1037. I henhold til de nye regler, skal der kun beregnes en skadesmargen under særlige omstændigheder.

(61) For det andet skal Kommissionen minde om, at analysen af underbud og fastsættelsen af skadesmargenen forfølger forskellige mål. Analysen af underbud tager sigte på at fastlægge, om den pågældende import har en indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser. Konklusioner om underbud er et af de elementer, som Kommissionen tager hensyn til i forbindelse med analysen af skade og årsagssammenhæng. Formålet med at fastsætte en skadesmargen er derimod at undersøge, om told, som er lavere end det konstaterede subsidiebeløb, er tilstrækkelig til at fjerne skaden. Lovgiver har ikke som i forbindelse med konstatering af skade og de detaljerede forpligtelser i antisubsidiegrundforordningens artikel 8 vedtaget et samlet sæt regler om, hvordan Kommissionen bør anslå en sådan told. På det pågældende tidspunkt hed det blot i artikel 15, stk. 1: »Udligningstolden må ikke være højere end det fastsatte

([36]) Det forhold, at importen fra Indien skete til priser, som var lavere end salgspriserne i Unionen, fremgår af tabellerne i betragtning 291 (priser på importen fra Indien) og 317 (gennemsnitlige enhedspriser i Unionen) i den omtvistede forordning.

udligningsberettigede subsidiebeløb, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.« I den pågældende sag beregnede Kommissionen en pris, som var tilstrækkelig til at dække EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger plus en rimelig fortjeneste (en såkaldt »ikke-skadevoldende pris«). Denne pris blev sammenlignet med importprisen. Denne prisforskel blev udtrykt som en procentdel af cif-prisen for den importerede vare, således at en sådan procentdel eller margen derefter kunne sammenlignes med den konstaterede subsidiering (også udtrykt på grundlag af cif-priser). Uanset om tolden er baseret på skadesmargenen eller subsidieringen, opkræves den altid på grundlag af cif-prisen for de importerede varer, når sådanne varer toldbehandles i Unionen.

(62) Endvidere adskiller den metode og de tal, der anvendes i forbindelse med underbud, sig fra den metode og de tal, der anvendes i forbindelse med målprisunderbudsberegninger. En underbudsmargen beregnes pr. varetype (»PCN«) som forskellen mellem den eksporterende producents faktiske importpriser og EU-producenternes faktiske priser udtrykt som en procentdel af EU-erhvervsgrenens pris. Den samlede vægtede underbudsmargen beregnes derefter som forskellen mellem den eksporterende producents faktiske importpriser og EU-producenternes faktiske priser udtrykt som en procentdel af den eksporterende producents »teoretiske omsætning«, dvs. det beløb, som den eksporterende producent ville have opnået, hvis de importerede mængder var blevet solgt til den samme pris som EU-producenternes. Skadesmargenen beregnes (også på PCN-basis) derimod som forskellen mellem EU-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende pris og den faktiske importpris udtrykt som en procentdel af den eksporterende producents faktiske cif-værdi (således den faktiske i modsætning til den teoretiske omsætning).

(63) En fejl med hensyn til at konstatere forekomsten og fastlægge omfanget af et underbud for en given eksporterende producent har derfor ikke nødvendigvis automatisk en indvirkning på fastlæggelsen af skadesmargenen for en sådan eksporterende producent.

(64) Under alle omstændigheder foretog Kommissionen i lyset af Rettens dom, præmis 258, en fornyet undersøgelse af skadesmargenen.

(65) Under normale omstændigheder er EU-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende pris baseret på produktionsomkostningerne pr. varetype, inkl. SA&G, plus en rimelig fortjeneste og fastsat ab fabrik. I dette særlige tilfælde havde Kommissionen dog ikke tilstrækkeligt detaljerede og verificerede oplysninger om produktionsomkostningerne på PCN-basis, hvilket er nødvendigt for at beregne skadesmargenen som beskrevet ovenfor. Kommissionen disponerede derimod over oplysninger, som også omfattede salgsomkostningerne og fortjenesten hos EU-producenternes salgsenheder. I betragtning af de særlige omstændigheder ved denne sag, navnlig de talrige afvigelser inden for varetyper og særlige tekniske standarder/specifikationer som følge af udbudsbetingelser, blev den ikke-skadevoldende pris undtagelsesvis baseret på den endelige salgspris pr. varetype, som ændret for at tage højde for justeringer, jf. betragtning 47, minus den faktiske fortjeneste og plus en rimelig fortjeneste. I betragtning af de særlige omstændigheder og for at opfylde dommen blev det undtagelsesvis anset for hensigtsmæssigt at sammenligne denne pris og Jindals endelige salgspris symmetrisk, dvs. på niveauet for virksomhedens forretningsmæssigt forbundne importører, også ændret kun for at tage højde for justeringer, jf. betragtning 47, men inkl. SA&G og eventuel fortjeneste.

(66) Den genberegnede skadesmargen blev således fastsat til 9,0 %.

(67) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede SG PAM den skadesmargen, der var blevet fastsat på dette niveau. SG PAM hævdede for det første, at Kommissionen gik for langt i sine bestræbelser på at gennemføre Rettens konklusioner ved at genberegne skadesmargenen, idet Retten for dem at se ikke fandt nogen fejl ved beregningen af skadesmargenen. SG PAM hævdede for det andet, at den foreslåede skadesmargen ikke ville fjerne den skade, der var forvoldt EU-erhvervsgrenen, idet den genberegnede told ville kunne sammenlignes med den told, ECL skulle betale. SG PAM hævdede på grundlag af markedsresearch, at en sådan told hverken ville få indvirkning på ECL's mængder eller priser, hvilket hindrede SG PAM i at nå op på et ikke-skadevoldende prisniveau og forbedre rentabiliteten. Kommissionen burde enten undlade at anvende reglen om den lavest mulige told eller anvende en anden metode.

(68) For så vidt angår den første påstand mindede Kommissionen om, jf. betragtning 6, at Retten udtrykkeligt havde pålagt Kommissionen at undersøge, om en genberegning af underbudsmargenen også ville få indvirkning på den endelige told på grund af en eventuel ændring af skadesmargenen.

(69) For det andet mindede Kommissionen om lovgivningsrammen for fastsættelse af det korrekte niveau for udligningsforanstaltninger. I artikel 15, stk. 1, tredje afsnit, hedder det: »Udligningstolden må ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.« Derfor findes der ikke nogen generel regel om fastsættelse af told på et niveau, som sikrer, at Unionen ikke forvoldes skade. Dette spørgsmål kommer snarere kun på tale, hvis skadesmargenen er lavere end subsidieringen.

(70) Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag. Da skadesmargenen på 9 % var højere end subsidieringen på 6 %, pålægges det i henhold til grundforordningen Kommissionen at indføre sidstnævnte som toldsatsen.

(71) For det tredje forelå der ikke et retligt krav om at beregne skadesmargenen på anden vis. Denne fornyede undersøgelse er begrænset til at korrigere de fejl, som Retten har konstateret. Selv om dette indebærer en korrektion af det passende niveau for fastsættelse af skadesmargenen, er det ikke ensbetydende med, at andre trin i den oprindeligt anvendte metode kan tages op til revision.

(72) Af den grund afviste Kommissionen disse påstande.

5. **ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(73) På grundlag af Kommissionens konklusioner om subsidiering, skade og årsagssammenhæng i denne genoptagne antisubsidieundersøgelse genindføres der en endelig udligningstold på importen af visse rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien og fremstillet af Jindal Saw Limited.

(74) Eftersom den genberegnede skadesmargen (9,0 %) er højere end det genberegnede subsidiebeløb (6,0 %), bør udligningstolden i overensstemmelse med de gældende regler i den oprindelige undersøgelse fastsættes på niveau med subsidiebeløbet. Derfor er de genindførte udligningstoldsatser for Jindal Saw Limited som følger:

Virksomhed	Subsidieringens størrelse	Skadesmargen	Udligningstoldsats
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

(75) Den ændrede udligningstold finder anvendelse uden afbrydelse fra det tidspunkt, hvor den omtvistede forordning trådte i kraft (dvs. fra den 19. marts 2016 og fremefter). Toldmyndighederne pålægges at opkræve de korrekte beløb af import for så vidt angår Jindal Saw Limited og refundere eventuelle overskydende beløb, der hidtil er opkrævet i overensstemmelse med de gældende toldbestemmelser.

(76) I henhold til artikel 109 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([37]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(77) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

([37]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern), undtagen duktile støbejernsrør uden indvendig eller udvendig coating (»rå rør«), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90 (Taric-kode 7303 00 10 10 og 7303 00 90 10), med oprindelse i Indien og fremstillet af Jindal Saw Limited, fra den 19. marts 2016.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til 6,0 % af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af Jindal Saw Limited (Taric-tillægskode C054).

Artikel 2

Eventuel endelig udligningstold betalt af Jindal Saw Limited i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 ud over den i artikel 1 fastsatte endelige udligningstold gøres til genstand for godtgørelse eller fritagelse.

Anmodninger om godtgørelse eller fritagelse indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med de gældende toldbestemmelser. Eventuelle godtgørelser, der fandt sted som følge af Rettens dom i sag T-300/16 Jindal Saw, inddrives af de myndigheder, som foretog godtgørelserne, op til det beløb, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2.

Artikel 3

Den endelige udligningstold, der blev indført ved artikel 1, skal derfor også opkræves af import registreret i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1250 om at gøre importen af visse rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien til genstand for registrering som følge af genoptagelsen af undersøgelsen med henblik på gennemførelse af dommene af 10. april 2019 i sag T-300/16 og T-301/16 vedrørende gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 og (EU) 2016/388 om indførelse af en endelig udligningstold og en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien.

Artikel 4

Toldmyndighederne pålægges at ophøre med den registrering af importen, der blev indført ved artikel 1, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/1250, som ophæves hermed.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. april 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand